

R 5737

Our cleansing - Inward and Outward

நமது சுத்திகரிப்பு - உள்ளாகவும் புறம்பாகவும்

“இப்படிப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறபடியினால், பிரியமானவர்களே, மாம்சத்திலும் ஆவியிலும், உண்டான எல்லா அசுரியும் நீங்க, நம்மை சுத்திகரித்துக் கொண்டு, பரிசுத்தமாகுதலைத் தெய்வ பயத்தோடே பூரணப்படுத்தக்கடவோம்.” 2 கொரிந்தியர் 7:1

வேதாகமமானது உலகத்திற்காக அல்ல, சபைக்காக அவிசுவாசிகளுக்கு அல்ல விசுவாசிகளுக்காக, பாவிசுக்காக அல்ல, பாவத்திலிருந்து முன்னரே மனந்திரும்பியவர்களுக்காக எழுதப்பட்டது என்கிற உண்மையை மறுபடியும் உங்கள் கவனத்திற்கு நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம். அநேகர் இந்த உண்மையை கவனிக்கிறதில்லை. இதன் பலனால் அவர்களது மனதில் குழப்பமிருக்கிறது.

ஆனால், “கொரிந்து பட்டணத்திலுள்ள தேவனுடைய சபைக்கும், அகாயா நாடெங்குமுள்ள எல்லா பரிசுத்தவாங்களுக்கும் எழுதுகிறதாவது” என்று நிருபத்தில் கூறப்பட்டிருந்தாலும், சிலர் இது பாவிசுக்கும் பரிசுத்தவாங்களுக்கும், விசேஷமாக பாவிசுக்கு எழுதப்பட்டிருப்பதாக ஒருவேளை சிலர் சொல்லக்கூடும்.” இல்லை என்று நாங்கள் பதில் கூறுகிறோம். தேவனிடம் வராமலும் தங்களது பாவத்திற்காக மனம் வருந்தி மன்னிப்பு பெறாமலும் இருக்கக்கூடிய பாவிசுக்கு பொதுவாக இது பொருந்தாது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தேவன் கூறுவதில்லை. தேவன் அவர்களை பாவிசுக்காக கண்டனம் செய்து, அவர்களது அங்கீகாரம் மற்றும் ஐக்கியம் அனைத்தையும் மறுக்கிறார். மேலும், அவர்கள் தங்கள் பாவத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்பட வானத்தின் கீழெங்கும் மனிதர்களுக்குள்ளே இயேசுவின்

நாமத்தைத் தவிர வேறொரு நாமம் இல்லை, அவரது இரத்தத்தில் விசுவாசம் வைப்பதின் மூலமே இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்பதை அவர்களுக்குக் கூறுகிறார். தேவன் கொடுத்திருக்கிற மகா பாவ நிவாரண பலியை ஏற்றுக் கொள்ளாத, ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவர்களிடம் அவர் எந்தவித தொடர்பும் கொள்வதில்லை. இது குறித்து இயேசு கூறுகிறதாவது: “என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்.” யோவான் 14:6

தெய்வீக நிலையின் நம்பகத்தன்மை பிரதிபலிப்பின் மூலம் தெளிவாகிறது. தற்கால யுகத்தில் தேவன் உலகத்திலிருந்து சிறுமந்தையை கூட்டிச் சேர்த்து வருகிறார். அவர்களது விசேஷித்த குணம் அவர்மேல் வைத்த விசுவாசமும் அவரை சந்தோஷப்படுத்த விரும்புவதுமேயாகும். வருகிற ஆயிரவருட யுகத்தில் தேவன் மீதியுள்ள மனுக்குலத்தோடு தொடர்புகொள்ள தீர்மானித்திருக்கிறார். அந்த வழியில் நடக்கிறவர்கள் பேதையராயிருந்தாலும் கெட்டுப்போவதில்லை என்கிற அவரது தேவையை மிகவும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவார். (ஞசா. 35:8) அந்த ஆயிர வருட மகிமையின் நாளில் நீதியின் கூரியன் உதிக்கும்; நன்மையும் தீமையும் தெளிவாக வெளியரங்கமாகும். தெய்வீக குணங்களும் பண்புகளும் அனைத்து சிருஷ்டிகளும் பார்க்கும்படி காண்பிக்கப்படும். ஆம், தீர்க்கதரிசியினால்

தெளிவாக சொல்லப்பட்டபடி குருடின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, செவிடின் செவிகள் திறவுண்டுபோம். ஏசாயா 35.5

ஆனால் இப்போது, தற்கால யுகத்தில், கர்த்தர் தெரிந்து கொண்டு தமது சபை என்று பெயர் சூட்டப்பட்ட இந்த விசேஷித்த சிறுமந்தைக்கு விசுவாசத்தின் பரீட்சை ஒன்று இருக்கிறது. இந்த தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சபையில் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்த முடியாதவர்கள், கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தில் சபையின் கைகளினால் ஆசீர்வதிக்கப்படும்படி காத்திருக்கவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்திற்காகத்தான், “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக, உமது சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவதுபோல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக” என்று ஜெபிக்கிறோம்.

பரிசுத்தவர்கள் அனைவரும்

இயற்கையாகவே உயர்ந்தவர்கள் அல்ல

தற்காலத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு விசுவாசம் மட்டுமே அவசியமானது என்று தேவன் வைக்காமல், அதோடு கூட நீதியின்மேல் அன்பாயிருப்பதையும் சோதனைக்கு ஒரு பகுதியாக வைத்திருக்கிறார். உலகின் பாவங்களுக்காக மீட்பின்-கிரயம் கிறிஸ்துவின் மரணம் என்பதை அங்கீகரிக்கும் விசுவாசக்கண் மாத்திரமே போதுமானதாயிராமல், தெய்வீக கிருபைக்கு கீழாக வருவதற்கு நீதியின் மேல் அன்பு செலுத்துகிற இருதயத்தையும் பெற்றிருக்கவேண்டும். நீதியை நேசித்திருக்கிற இருதயமானது, அதன் சொந்த மாம்சத்தின் பலவீனத்தையும் அதன் கீழ் நோக்கி செல்லும் சபாவத்தையும் உணர்ந்திருக்கிறது. இருதயமானது, இயேசுவை இரட்சகர் என்று அங்கீகரித்தவுடனேயே, கடந்தகால பாவங்களை அவருடைய புண்ணியத்தினால் மூடப்படுவதற்கு மாத்திரமல்ல, தற்கால மற்றும் எதிர்கால அபூரணங்களையும், விரும்பாமல் செய்த கறைகளையும் சாட்டப்பட்ட மூடுதலைப் பெறவும் அவரிடம் ஓடிப்போகிறது. அபூரணங்கள் சித்தத்திற்கு எதிரானதாகவும் சுதந்திரத்துக் கொண்டிருக்கிற பலவீனங்களின் பலனாகவும் இருக்கிறது.

நமது கர்த்தர் தமது செய்தியாகிய, “வருத்தப்பட்டு பாரம் (பாவத்தையும் அதன் பலனாகிய மரணத்தையும்) சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். என் நுகத்தை உங்கள் மேல் ஏற்றுக்கொண்டு என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இந்த வகுப்பார் இந்த உலக பாவத்தோடோ தங்களது சொந்த பலவீனங்களோடோ இசைவாயிருக்கவில்லை. கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் மாணவர்களாக, சீஷர்களாக, கற்பவர்களாக இருக்கும் இந்த வகுப்பாருக்குத்தான் நமது பாடத்தின் தலைப்பு வசனம் எழுதப்பட்டுள்ளது. மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான எல்லா அசுசியும் நீங்க உங்களை சுத்திகரித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று உலகத்தாருக்கு பொதுவாக புத்திமதி கூறுவது பிரயோஜனம் இல்லாதிருக்கும். உலகமானது இந்த அசுசியை அனுதாபம் கொண்டுள்ளது. அதை சுத்திகரித்துக் கொள்ள விருப்பம் இல்லாததாக இருக்கிறது. தேவனுடைய பார்வையில் அது எவ்வளவு அசுசியாக இருந்தாலும், அதன் மேலும், பரிசுத்தத்தின் ஆவியை பெற்றிருக்கிறவர்கள் மேலும் எந்தவித பாராட்டுதலும் அதனிடம் இல்லை. கோபம், வன்மம்,

பொறாமை மற்றும் பலவிதமான இச்சைகள் போன்றவைகள் தான் உலகின் வழக்கமான, பொதுவான நிலைமை என்று கர்த்தர் விவரிக்கிறார். இச்சைகள், சுயநலம் போன்றவை செல்வத்தையும், சந்தோஷத்தையும், அதிகாரத்தையும் தேடும்போது அடிக்கடி கொடுமையே நடக்கிறது. அதோடு கூட இயற்கையான மனதை நிரப்ப தேடுவதால், அது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டால், மாற்றாக எதுவும் இல்லாததால், வாழ்க்கையின் வசீகரம் அனைத்தும் போய்விடும். மாற்றாக ஒன்றும் இல்லாதபோது மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான அசுசியை நீக்கிப்போட புத்திமதி சொல்வதில் சொந்தக்காரர் எங்கே இருப்பார்?

விசுவாசிகளில் மேன்மையானவர்கள் இருப்பது போல அவிசுவாசிகளிலும் மேன்மையான மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சிலர் ஒருவேளை கூறலாம். ஆம்! வேதம் இதை ஏற்றுக் கொள்கிறது. இந்த உலகத்தின் மார்க்கத்தின்படி விசுவாசிகளில் பிரபுக்களோ, ஞானிகளோ, வல்லவர்களோ அநேகர் இல்லை என்று வேத வசனங்கள் அறிவிக்கின்றன. மீட்பர் மற்றும் அவரது உதவியின் அவசியத்தையும் தங்களது சீரழிவையும் குறைவாக உணருகிறவர்களைக் காட்டிலும் மனுக்குலத்தில் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலுள்ளவர்களுக்கே தேவனுடைய கிருபையின் செய்தி பதிவாகிறது. உலகத்தாரில் மேன்மையானவர்கள் சிலர் இருக்கும்பொழுது, விசுவாசிகள் தாழ்ந்தவர்களாயிருக்கும்பொழுது, தேவன் எப்படி அவிசுவாசிகளைக் காட்டிலும் விசுவாசிகள் மேல் அதிகமான விசேஷித்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்? எந்த ஒழுங்கின்படி கர்த்தர் இயற்கையாகவே குறைவாக மேன்மையானவர்களை ஏற்றுக் கொண்டு, இயற்கையாகவே மிகவும் மேன்மையானவர்களை நிராகரிக்கிறார்?

தெய்வீக அங்கீகரிப்புக்கு விசுவாசமும் தாழ்மையுமான இருதயமே ஒழுங்காக அல்லது நியமமாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் பதில் கூறுகிறோம். தங்கள் இருதயத்துடனும், தங்கள் மனதுடனும், தங்கள் சித்தத்துடனும் பாவத்திலிருந்து மனந்திருந்தி, விசுவாசத்தினால் தெய்வீக ஏற்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்கிறவர்களை கர்த்தர் அவர்களது மாம்சத்தின்படியும் அதன் கறைகளின் படையும் அல்லாமல் அவர்களது சித்தத்தின்படியும் அவர்களது நோக்கத்தின்படியும் ஏற்றுக்கொள்கிறார். மாம்சத்தின்படியான அவர்களது விரும்பாத குறைகள், கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரத்தினால் மூடப்படுவதினால், தேவனுடைய பார்வையில் படுவதில்லை. இது புதுசித்தத்தின் இயலாமை இருக்கும்வரை. இந்த புதிய சித்தம் பாவத்தை இழிவாக கருதி, அவர்களது மாம்சத்திலும் மற்றும் எங்கும் இருக்கும் பாவத்திற்கு விரோதமாக நல்ல ஒரு போராட்டத்தை போராட நாடுவார்கள். இந்த வகுப்பாருக்குத்தான் நமது பாடத்தின் தலைப்பு வசனமாகிய, “பிரியமானவர்களே, மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான அசுசியை நீங்க, நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோமாக” என்பதை கூறுகிறார்.

தேவனுக்கு பிரியமானவர்கள் மதிப்பற்றவர்கள்

பாவத்துக்கு விலகி, தேவனுக்கு பிரியமும் ஏற்புடையவர்களாயிருக்கும்படி முயற்சிக்கிற அனைத்து விசுவாசிகளையும் கர்த்தருடைய கருவியாயிருக்கும்

அப்போஸ்தலர் “பிரியமானவர்களே” என்று அழைக்கிறார். இந்த பிரியமான சகோதரர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மாம்சீக பலவீனங்களையும் அபூரணங்களையும் உடையவர்களாயிருந்தார்கள் என்று மேன்மையான மனிதராகிய அப்போஸ்தலரே ஒப்புக் கொள்கிறார். இந்தக் கறைகளினிமித்தம் அப்போஸ்தலர் அவர்களிடம் அன்பு செலுத்தாமல், அவர்கள் தங்களது அழியக்கூடிய மாம்சத்தின் விருப்பங்களையும் பாவத்தையும் ஜெயங்கொள்ளும்படியும், இந்த உலகத்தில் அவர்களது செல்வாக்கு போகும்படியும் முயற்சி செய்வதாலும், நீதியின் கொள்கைகளுக்கு விசுவாசமாக இருப்பதாலும் அவர்களை நேசிக்கிறார். பிதாவானவர் அன்பு செலுத்துகிற, இயேசு அன்பு செலுத்துகிற, அப்போஸ்தலர் அன்பு செலுத்துகிற இவர்களை உலகம் நேசிக்கவில்லை. நமது ஆண்டவரின் வார்த்தைகளாவன:” உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது உங்களை பகைக்கிறதற்கு முன்னே என்னை பகைத்ததென்று அறியுங்கள். நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால், உலகம் தன்னுடையதைச் சிநேகித்திருக்கும். நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினாலும், நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டபடியினாலும் உலகம் உங்களைப் பகைக்கிறது. நீங்கள் என்னைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை, நான் உங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். நீங்கள் போய் கனி கொடுக்கும்படிக்கும், உங்கள் கனி நிலைத்திருக்கும்படிக்கும், நான் உங்களை ஏற்படுத்தினேன்.” (யோவா. 15:16,18,19)

உலகமானது இந்த தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை விரும்பவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் பாவத்தை அறிக்கையிட்டு அதை விட்டுவிட முயற்சிக்கிறார்கள். அவர்களது முறையான பெயர்களாகிய பாவங்கள், அற்பத்தனங்கள், மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் இருக்கும் அசசிகள் என்று அவர்களை அழைக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களை சுத்திகரித்துக் கொள்ளுதல், தங்களை சுத்திகரித்துக்கொள்ள முயற்சிக்காதவர்களுக்கு ஒரு கண்டனமாக இருக்கிறது. மேலும் அவர்கள் அதிகமாக சந்தோஷம் பெறுகிற விசுவாச கோட்பாடு, சுயநலம், மிதமிஞ்சிய பாசம், சண்டைகள், பெருமை, பகட்டு ஆகியவைகளை இவர்கள் வெறுக்கிறார்கள். உலகத்துக்கு முழுவதும் திருப்தியுடையவர்களாயிருக்கிறவர்கள் கர்த்தருக்கு திருப்தியுடையவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம் கர்த்தரிடத்தில் திருப்தியாயிருப்பவர்கள் உலகத்துக்கு திருப்தியாயிருக்க எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் உலகத்துடன் சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதம். ஆகையால் அப்போஸ்தலர் விளக்குவதுபோல உலகமான தெய்வீக திட்ட அளவிற்கு, கீழ்ப்பட்டிருக்கவில்லை, அவசியமுமில்லை. (யாக்கோபு 4:4; ரோமர் 8:7) அதனுடைய இருதயம் வேறு திசையில் இருக்கிறது.

முழு இருதயத்தோடும் தேவனை நேசி மற்றும், தன்னைத்தான் நேசிக்கிறதுபோல பிறனையும் நேசி என்கிற புது சிருஷ்டியின் பிரமாணம் உலகத்திற்கு எந்த வழியிலும் நியாயமற்றதாகவும், நினைக்கமுடியாததாகவும், விரும்பத்தகாததாகவும் இருக்கிறது. நீதியின் பக்கம்

இருப்பவர்கள் இதை ஞாபகப்படுத்தினால் கூட அது அவர்களுக்கு அசௌகரியத்தையும் அதிருப்தியையும் ஏற்படுத்துகிறது. இவர்களுக்கு கர்த்தரும் அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்கிறவர்களும் எப்பொழுது வரவேற்கப்படாதவர்களாக, அழையாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தவறை குறிப்பிடுகிற எந்த ஒரு ஆலோசனையையும் விரும்புவதில்லை, தனியாக இருக்கவே விரும்புகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் உதாரணத்தில் சந்தோஷமான பெருமையை, நல்ல பெயரை, நேர்மையிலும் நற்குணத்திலும் ஒரு கீர்த்தியை பெறுகிறார்கள் என்பது உண்மை. தெய்வீக நியமங்களினால் தங்களது சிந்தனை, செயல் மற்றும் வார்த்தைகள் ஒரு திட்ட அளவாகவும் உதாரணங்களாகவும் எண்ணப்படவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் தெய்வீக நியமங்களை தொடர்ந்து மதித்து அங்கீகரிப்பவர்கள் அவர்களால் அவமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

சுத்திகரிப்புக்கான அவசியம்

தேவன் நமது கறைகளை தமது பார்வையிலிருந்து முழுவதும் மறைத்திருக்கிறார் என்று நாம் காணும் போது, மாம்சத்தையும், இருதயத்தையும் சுத்திகரிக்கும் வேலையை செய்ய வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் சபைக்கு ஏன் ஆலோசனைக் கூறவேண்டும்? கறைகள் மறைக்கப்பட்டிருந்தால், அதைப்பற்றி தொந்தரவு ஏன் இனி வரவேண்டும்? அதற்கு மேலான காரணங்கள் உண்டு! கர்த்தரிடத்திலும் அவரது நீதியினிடத்திலும் இருதயத்தில் விசுவாசமாயிருப்பவர்களுக்கு அவர்களது கறைகள், அவர்களது பாவங்கள், அவர்களது மாம்சீக பலவீனங்கள் அவர்களுக்கு மன உளைச்சலை தருகின்றன. அவர்களது இருதயம் அவர்களது குற்றங்களுக்கு எதிராக இருப்பதால், கர்த்தர் குற்றங்களை அவர்கள் மேல் சாட்டாமல் கிருபையாக அவர் அவைகளை மூடுகிறார் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். நீதியின் கொள்கைகளுக்கு விசுவாசத்தினால் குணலட்சணத்தை கடவுள் நிர்மாணிப்பதுதான் இந்த வகுப்பாரின் விருப்பம். கர்த்தரிடத்திலும் அவரது பொன்னான கற்பனையாகிய அன்பினிடத்திலும் அவர்களது இருதயம் மென்மேலும் விசுவாசத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே அவர்களது விருப்பம், மேலும், முடிந்தவரை விழுந்து போன, அபூரண மாம்சத்தை புது சிந்தையின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்து, அன்பு என்கிற தெய்வீக சட்டத்திற்கு கீழ்ப்படுத்தும்.

பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதால், கர்த்தரின் ஆசீர்வாதங்களை அனுபவித்த பிறகு, பாவத்திற்கு எதிராக போராட்டம் பண்ணவும் தனது அழியக்கூடிய சரீரத்தை தனது புதிய சிந்தை, வல்லமை மற்றும் திறமையினிடத்தில் கீழாக்கவும் விரும்பாதவர்களிடம் உண்மையான புத்திர சுவீகாரத்தின் ஆவி இல்லை. இதன் மூலம் அவன் உண்மையிலேயே அக்கிரமத்தை வெறுத்து உண்மையிலேயே நீதியை சிநேகிக்கவில்லை என்பதை அவன் நிரூபணம் பண்ணுகிறான். இப்படியாக அவன் ஆவியின் சுபாவத்தில் தமது பிள்ளையாகவும், ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவி, மணவாட்டி, சிறுமந்தையின் அங்கமாகவும் கர்த்தர் விரும்புகிற வகுப்பில் அவன் இல்லை என்பதை சாட்சியமளிக்கிறான்.

நமது பாடத்தின் தலைப்பு வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் ஏன் சகோதரர்களை கேட்டுக் கொள்கிறார் என்பதற்கான நல்ல காரணத்தை நாம் பார்க்கிறோம். அதே பரிசுத்தத்தின் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அனைவரும், நமது மீந்திருக்கும் வாழ்க்கை முழுவதும் அவரது வார்த்தையில் கவனம் செலுத்தி நமது மாம்சத்தையும் ஆவியையும் சுத்திகரிப்பதே பிரதானமான வேலை என்பதற்காக ஒரு நல்ல காரணத்தைப் பார்க்கிறோம். இதை அவர்கள் செய்யவில்லை என்றால், நீதியை சிநேகித்து அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறேன் என்று அவர்கள் பாசாங்கு செய்வதாக இருக்கும் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். மாம்சம் மற்றும் ஆவியின் பலவீனத்திற்கு எதிரான இப்படிப்பட்ட போராட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் திடமான குணலட்சணத்தை உருவாக்க வேண்டும். வேத வசனம் கூறுவதுபோல அவர்கள், “ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்திரத்தில் பங்கடைவதற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக” வேண்டும். தெய்வீக ஊழியம் செய்வதற்கு இருதயத்தில் தகுதியுள்ளவர்களாக வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்கள்தான் ஆயிர வருட யுக ஊழியத்திற்கு இருதயத்தில் தகுதியுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் கறைகள் எதுவும் இல்லாத புதிய சரீரங்களை பெறுவார்கள் என்றும் நாம் உறுதியளிக்கப்படுகிறோம். தங்களால் முடிந்தவரை தற்கால வாழ்க்கையில் தங்கள் மாம்சத்தை கட்டுப்படுத்தி மனதில் பூரணத்தையும் தங்கள் இருதயத்தில் குணலட்சணத்தையும் உருவாக்கினவர்கள் இருதயத்தில் தங்கள் இரட்சகரும் கர்த்தருமானவரின் சாயலுக்கு ஒப்பானவர்கள் என்று மெய்ப்பிக்கிறார்கள். இப்படியாக தேவனுடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாக தங்களை அபிவிருத்தி செய்தவர்கள் மட்டுமே சீக்கிரத்தில் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கப்போகிற ஆபிரகாமின் சந்ததியை, ராஜ்ய வகுப்பாரை, மற்றும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களை அமைப்பார்கள்.

“நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோமாக”

“நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோமாக” என்கிற வார்த்தைகளில் ஆதாமிய தண்டனையிலிருந்து விடுபடுவோம் என்று குறிப்பு ஏதும் இல்லை. ஆதிகால பாவத்திலிருந்து நம்மை நமது முயற்சியால் சுத்திகரித்துக்கொள்ள இயலாது என்று அப்போஸ்தலர் வேறொரு இடத்தில் விளக்குகிறார். தேவனிடமிருந்து அதை நாம் ஒரு பரிசாக பெற்றால் ஒழிய அதை பெறமுடியாது. பிறகு நாம் எந்த அர்த்தத்தில் நாம் நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோம்? நாம் கர்த்தரால் சுத்திகரிக்கப்பட்டதாக எண்ணப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியின் செல்வாக்கின் கீழாக கொண்டு வரப்பட்டு, அவரது வசனங்களை புரிந்துகொள்ளும்படியான அறிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டு, இப்போது நாம் கர்த்தருக்கு ஊழியத்தில் ஒத்துழைக்கவும், நீதியின் மேல் நமது வைராக்கியத்தை காண்பிக்கவும் அழைக்கப்படுகிறோம். அனைத்து தண்டனைகளும் நம்மை விட்டு நீங்கினதாக எண்ணப்படும்போது, நமது மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் பாவத்துக்கு எதிராக போராடுவதன் மூலம் நமது ஆவி, நமது நோக்கம் எப்படிப்பட்டது என்பதை கர்த்தரிடம் காண்பிக்க சந்தர்ப்பத்தை பெறுவோம். இந்த சுத்திகரித்தலுக்கு

தூண்டுகிறவர் நமது கர்த்தர். ஆனால் சுத்திகரித்தலை நாம் செய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்—”நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோமாக.” சுத்திகரித்தல் ஒரு கடினமான வேலை, ஏனெனில் நாம் எந்த அளவுக்கு களங்கப்பட்டிருந்தோம் என்பதையும் நமது மனதின் யோசனைகள் எல்லாம் எப்படி சுயநலமானதாக இருந்தது என்பதையும் ஆரம்பத்தில் பகுத்துணராதவர்களாயிருந்தோம்.

நமது புரிந்து கொள்ளும் கண்கள் மேலும் மேலும் அகலமாக திறக்கப்பட்டதால், கர்த்தரைப் பற்றியும், அவரது நீதியைப் பற்றியும், நமது சொந்த நிலைமையைப் பற்றியும், அவரது வஸ்திரம் நமது தேவைப்படுதல் முதலானவைகளைப் பற்றிய சரியான பார்வையைப் பெற்றோம். ஒவ்வொரு நாளும், பாவத்தையும், சுயநலத்தையும் நீக்குவதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருப்பதால்—ஆம், அன்பின்மை மற்றும் பாவத்தின் ஒவ்வொரு காரணியையும் – ஆரம்பத்தில் நமது சிந்தனை எல்லாம் வெறும் மேலோட்டமானது என்பதையும், கறையானது எவ்வளவு ஆழமானது என்பதையும் அறியும் போது நமது மனசாட்சி அதிக வலியுள்ளதாக ஆனது. அநேக கர்த்தருடைய பிள்ளைகள், மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான அசுசி நீங்க வருடக்கணக்காக உழைத்த பிறகு, இப்பொழுது ஐயோ, இந்த இயற்கையான அசுசி மற்றும் சுயநலம் முதலானவை களிலிருந்து விடுபட்டும் கூட, முதலில் அவர்கள் பகுத்துணர்ந்த கறைகளைக் காட்டிலும் அதிகமான கறைகளை காண்கிறார்கள். மாம்சத்தின்படி நம்மை கவனியாமல், நமது நோக்கம், நமது முயற்சிகளின்படி கர்த்தர் நம்மை கவனிக்கிறார் என்கிற அவரது வசனத்தின் உறுதிமொழி இராவிட்டால், இது சுத்திகரிக்கும் வேலையை மிகவும் ஊக்கம் கெடுக்கும் ஒன்றாக செய்திருக்கும். நமது இயற்கையான கறைகளுக்கு எதிராக நமது நல்ல போராட்டத்தின் மூலமாகத்தான் நமது வெற்றியின் அளவு எவ்வளவாக இருந்தாலும் நம்மை ஜெயங்கொண்டவர்களாக தேவன் கருதுகிறார்.

மாம்சத்தின் அசுசிக்கும், ஆவியின் அசுசிக்கும் இடையே அப்போஸ்தலர் கூறுகிற வேறுபாடு கவனிக்கப்பட வேண்டும். நாம் கர்த்தரை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, நமது நிலையை, அதாவது அவரை நமது இரட்சிப்பின் தலைவராகவும் நம்மை சிலுவை வீரர்களாகவும், எடுத்துக் கொண்டு பாவத்திற்கும், மாம்சம் மற்றும் சாத்தானின் அனைத்து வேலைகளுக்கு எதிராகவும் ஒரு நல்ல போராட்டத்தைப் போராட வேண்டும். சீக்கிரத்தில் இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த கூட்டத்தோடு சேருகிறோம். நாம் தீய பழக்கங்களையும் வெளியரங்கமான எல்லாவித தப்பிதங்களையும் நீக்கி மாம்சத்தை இயற்கையாகவும் சரியாகவும் சுத்திகரிக்க ஆரம்பிக்கிறோம். இது மிகவும் நல்லது, வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளுக்கும், இருளின் வேலைகளுக்கும் இடையே என்ன ஐக்கியம் இருக்க முடியும்? நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு அநேகரிடம் ஒரு கணிசமான அளவு வெளியரங்கமான மாற்றம் வெளிப்பட்டது. பொறுப்பற்ற வார்த்தைகள் தவிர்க்கப்படுகிறது. தீவிரமான உணர்ச்சிகள் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது; சுயநலம் வெளியரங்கமாவது கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. அண்டை வீட்டாரும் நண்பர்களும் ஒரு

கணிசமான மாற்றத்தைக் காணமுடியும். இது நல்லது, ஆனால் போதுமானதல்ல, நாம் நமது ஆவியை, நமது மனதை சுத்திகரிக்க வேண்டும். வெளிப்படையான தப்பிதங்களை நாம் தவிர்ப்பது மட்டும் போதாது, நமது சிந்தை, சுத்திகரிக்கப்படவேண்டும். பாவத்தை வெறுப்பதற்கும் அதன் முதல் முன்னேற்றத்தை எதிர்ப்பதற்கும் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நமது சரீரமும் நமது இருதயமும் கர்த்தரின் ஆலயம் என்பதையும், அவருக்கும், அவரது பிரமாணமாகிய நீதி மற்றும் அன்புக்கும் எதிரிடையான எதுவும் தடை செய்யப்படவேண்டும்.

மற்றவைகள் நமது சோதனைகளுக்கும், வெளியரங்கமான வெற்றிகளுக்கும் ஓரளவுக்கு சாட்சியங்களாக இருக்கின்றன. ஆனால் புது சிருஷ்டியின் மிக முக்கியமான போராட்டங்கள், நமக்கும் நமது தலைவரானவருக்கும் மட்டுமே அறிந்திருக்கக்கூடிய பழைய சபாவ சிந்தை அல்லது சித்தத்தின் செல்வாக்கிற்கும் எதிரான புதிய சிந்தை அல்லது புதிய சித்தத்தின் போராகும். இந்த போர்க்களம், ஓர் உண்மையான சிலுவை வீரன் தனது எதிர்நோக்குதலையும் அழிவையும் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளவும் தன்னை முழுவதுமாக உபயோகித்துக் கொள்ளவும் முற்றிலும் போதுமானதாக காண்பான். இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களது புது குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி செய்ய எச்சரிக்கையாக இருப்பதற்கு மற்றவர்கள் தங்களது அண்டை வீட்டாரையும் நண்பர்களையும் சகோதரர்களையும் குறைகூறுவதற்கான நேரத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கும். அவர்கள் விழித்திருத்தலும் கட்டுப்படுத்துதலும் தேவை, என்பதை தாங்களே காண்கிறார்கள். இந்த திசையில் அவர்கள் முன்னேறும்போது, தெய்வீக நியதிக்கு எதிராக அதே அல்லது மற்ற பலவீனங்கள் மற்றும் சரிவுகளை பெற்றிருக்கிற மற்றவர்கள் மேல் மிகவும் இரக்கம் உள்ளவர்களாக ஆவார்கள். இதேபோல தங்களுடையது அனைத்தையும் கர்த்தரிடம் ஒப்புக்கொடுத்து, தங்களது மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உலகம், மாம்சம் மற்றும் விரோதியானவனுக்கு எதிராக போராடிக் கொண்டிருக்கிற புது சிருஷ்டியின் சகோதரர்களிடம் விசேஷமாக இரக்கங்கொள்வார்கள்.

நமது பழம்படியான மாற்றம்

பிதாவினிடத்தில் முன்னரே பிள்ளைகளாக வந்தவர்கள், நாம் ஆரம்பித்த இந்த நியமங்களுக்கு நாம் விசுவாசமாக இருக்கிற அளவுக்குத்தக்கதாக மென்மேலும் அவரது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று, மென்மேலும் அவரது ஐக்கியத்திற்குள்ளாக இருப்போம் என்பதே அவரது வாக்குத்தத்தம் என்பதை ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும். உலகத்திலிருந்தும், பாவத்திலிருந்தும் நாம் திரும்பியிருந்தோமானால், மாம்சத்தின் குறிப்பிட்ட சில அசுத்தங்கள் நம்மிடம் இருப்பதை, காண்கிறோம். இவைகளை பாவத்தின் கறைகளாக இருந்தாலும், நாம் களைந்து போட நாடவேண்டும். இந்த திசையில் நாம் சுறுசுறுப்படைவோமானால், அந்த அளவுக்கு தேவனுடைய கிருபையை நாம் பெறுவோம், அந்த அளவுக்கு அவருக்கு சந்தோஷத்தை கொடுப்பவர்களாகவும் அவருக்கு ஏற்புடையவர்களாகவும் இருப்போம்.

மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் இருக்கிற அசுசியைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுவதினால், புது சிருஷ்டி அசுசியானவர்கள் என்று அர்த்தங்கொள்ளக்கூடாது. புது சிருஷ்டியானது ஓரிடத்தில் சொல்லப்பட்டது போல மாசில்லாதது. புது சிருஷ்டியானது பரிசுத்தமானது. ஆவி என்கிற வார்த்தை அடிக்கடி மனதை, சிந்தையை குறிப்பிடுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒருவர் ஒரு புது சிருஷ்டியாக ஆவதற்கு முன்னால் சித்தம் முழுவதுமாக மாற்றப்படவேண்டும். சித்தத்தில் பின்னடைவு ஏற்படுமானால் அது அழிவுக்கு போவதாக பொருள். பாவம் செய்வதற்காக ஒரு சித்தத்தை பெறுவது என்பது நாம் பரிசுத்த ஆவியை முற்றிலுமாக இழந்து விட்டதாக பொருள். அதாவது நாம் இரண்டாம் மரணத்தில் இருக்கிறோம்.

ஆனால் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள், இந்த புது பொக்கிஷத்தை ஒரு மண் பாண்டத்தில் பெற்றிருக்கிறார்கள். பாவத்தைக் குறித்த ஒரு இயற்கையான போக்கு நம்மிடம் இருக்கிறது. பாவகாரியங்கள் நீக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், பாவத்தின் அழுக்குகளை ஏறக்குறைய மீண்டும் சேர்க்கப்பட்ட பாவ காரியங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். பாவமான காரியங்களை விட்டு நாம் வெளியேறும்போது, நாம் நமது மனது பரிசுத்தமடைவதற்கு பாடுபடவும் வேண்டும். பாவத்திற்கு ஆதரவாயிருக்கிற எந்த காரியத்தையும் நம்மைவிட்டு நீக்க வேண்டும். பாவமான காரியங்களை சிந்திக்கவும் நம்மை அனுமதிக்கக் கூடாது. நாம் மேலானவைகளை நாட வேண்டும். (கொலோசெயர் 3:2)

நமது சிந்தை முழுவதையும் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களினால் நிரப்பினோமானால், நமது முழு குணமும், முழுவாழ்க்கையும் அதிகமாக மறுரூபமடைந்திருக்கும். “உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே மறுரூபமாகுங்கள்” என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். பூமிக்குரிய காரியங்களுக்கும் பூமிக்குரிய சபாவங்களுக்கும் இசைவாக இருந்த நமது சிந்தைகள் பாவத்திற்கு கீழ்ப்படிதலிலிருந்து விளக்கப்படுவது மாத்திரமல்ல, ஒரு புது திசைக்கு திரும்ப வேண்டும். நமது சிந்தைகள், கர்த்தர் மற்றும் அவரது ஊழியத்தைப் பற்றிய எண்ணங்களாகிய பரிசுத்த எண்ணங்களால் நிரப்பப்படவேண்டும். சிந்தையானது தேவனை நோக்கி சரியான மனோபாவத்தில் இருக்கும்போது, தேவனுடைய பிரமாணத்திற்கு ஊழியம் செய்வது சுலபமாக இருக்கிறது. பரிபூரண பரிசுத்தத்திற்கு நம்மை உற்சாகமுடிகிறார். நாம் தேவனுடைய ஜனங்களாக ஆன பொழுதே பரிசுத்தம் நம்மில் ஆரம்பித்திருந்தது. நாம் முழுவதுமாக நம்மை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறோம்— ஒரு பகுதியை அவர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. தேவனுடைய சித்தத்தை முழுவதுமாக செய்வதே நம்முடைய அர்ப்பணம் ஆகும். நமது சரீரங்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவ பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதே நமது புத்தியுள்ள ஆராதனை. நாம் பரிசுத்தவான்களாக ஆக ஆரம்பித்துவிட்டோம். பரிசுத்தவான்களைத் தவிர வேறு யாரையும் கர்த்தர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆகவே நமது வார்த்தை, செயல் மற்றும் சிந்தை ஆகிய எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் தெய்வீக நியதிக்கு இசைவாக வாழும்படி நாம் நாடவேண்டும்.

நம்முடைய சுத்திகரித்தலும் கர்த்தருடைய சுத்திகரித்தலும்

பரிசுத்தத்தை பூரணப்படுத்துவது போய்க் கொண்டிருக்கிறது. பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்வது என்பது நம்மிடத்தில் அசுத்தங்கள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதை கவனித்து, அவையெல்லாவற்றையும் நமது நடக்கைகளிலிருந்து நீக்குவதாகும். இதைக்காட்டிலும் அதை நமது சிந்தையிலிருந்து நீக்குவதாகும். நாம் இதை செய்வதால், பரிசுத்தமானது நமது வாழ்க்கை நெடுகிலும் பரவும். ஒரு கிறிஸ்தவனாக நற்குணசாலிகளாக ஆக வேண்டும். ஒரு கிறிஸ்தவன் அழகான குணலட்சணத்தை பெற்றிருக்கவில்லை என்றால், தனது பரிசுத்தமாகுதலின் காரியத்தில் அவர் சரியாக கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதை காண்பிக்கிறது. அதாவது மனுக்குலத்திடம் தனது வெளியரங்கமான உறவில் பரிசுத்தமாகுதலையும், தேவனுடனான தனது உள்ளான உறவில் பரிசுத்தமாகுதலையும் கவனிக்கவில்லை என்று காண்பிக்கிறது.

இதையெல்லாம் நாம் கர்த்தருக்கு பயப்படுதலில், கர்த்தருடைய பயபக்தியில் செய்ய வேண்டும். பயபக்தியுடனான பயத்திற்கும் அடிமைத்தனத்துடனான பயத்திற்கும் வித்தியாசம் உண்டு, பயபக்தியுடனான பயம் ஒரு நன்மைக்கான பயம். நம்மிடம் திரும்பி நம்மை கொடுரமாக நடக்கிற ஒரு பிசாசாக நினைத்து நமது பரமபிதாவிடம் பயப்படுகாது. ஆனால் தெய்வ பக்தியுடனான ஒரு பயம் நம்மிடம் இருக்கவேண்டும். அவரது பார்வையில் ஏற்படைய மற்றும் மகிழ்வுடும் காரியங்களை செய்வதற்கு இது சந்தோஷப்படும். ஆகையால் இந்த எல்லா சுத்திகரித்தலும், இந்த எல்லா பரிசுத்தத்தில் காணப்படுதலும் கர்த்தருக்கு பயப்படுதலில் பூரணமடைந்து கொண்டிருப்பதின் ஒரு நோக்கமாக இருக்கிறது.

அவரது பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பெற்று, விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்கள் கிடைக்கப்பெற்ற நம்மை, தேவன் நமது திறமைகளை வீணாக்கவும், முன்னேற்றத்தை கொடுக்காமலும், இருக்கும்படி தேவன் விரும்பாமல் நாம் முப்பதாகவும், அறுபதாகவும் நூறாகவும் கனி கொடுக்கும்படியும் எதிர்பார்க்கிறார். இதை நாம் செய்யும்போது அதற்கேற்றாற்போல் பரிசை பெறுவோம்.

இன்னொரு வேத வசனம், கர்த்தர் சுத்திகரித்தல் வேலையை செய்வதாகக் கூறுகிறது. “மறைவான குற்றங்களுக்கு என்னை நீங்கலாக்கும் (சுத்திகரியும்).” (சங்.19:12) தாவீது தீர்க்கதரிசியின் இந்த வார்த்தைகள், கர்த்தருடைய உண்மையான பிள்ளைகளின் மனோபாவமாக இருக்கிறது. தீர்க்கதரிசியின் இந்த வார்த்தைகள் தன்னைத்தானே சுத்திகரித்துக் கொள்ளும்படியான திராணி தனக்கு இல்லை என்கிற உண்மையை அவன் உணர்ந்திருந்ததாக காண்பிக்கிறது. தானே விரும்பாத, தானே பார்த்திராத மறைவான குற்றங்களை அவன் உணர்ந்திருக்கிறான். ஒருவேளை தான் பார்த்திராத ஆனால் மற்றவர்கள் கண்களுக்கு தெரிகிற குற்றங்களை செய்திருக்கலாம். தேவன் இவைகளை சுத்திகரிக்க வேண்டும் என்று அவன் விரும்பினான். தேவனுக்கு இசைவில்லாத எந்த

காரியத்தையும் வெளியேற்ற விரும்பினான் என்பதை இது குறிப்பிட்டது.

எல்லா கிறிஸ்தவர்களின் மனோநிலையும் இதுவாகத்தான் இருக்கும். நமது வாழ்க்கையில் தேவனுக்கு ஏற்படையதாகவும் சந்தோஷமாகவும் இல்லாதிருக்கிறவைகளை நமக்கு காண்பிக்கும் படியாகவும், மற்றவர்கள் நம்மிடத்தில் காண்கிறபடியே நாம் காணும்படியாகவும், விசேஷமாக அவர் நம்மிடம் காண்கிறபடியே நாமே பார்க்கும்படியாகவும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று நாம் அவரிடம் ஜெபிக்கவேண்டும். அநேக கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கு அவர்களது அபூரணமும் பலவீனங்களும் (கர்த்தரின் கிருபையில்) ஒரு தீவிர அதிர்ச்சியினால் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். சங்கீதக்காரன் செய்தது போல, நாமும் கர்த்தரை நோக்கி துணிகரமான பாவங்களிலிருந்து எங்களை திருப்பும் என்றும், இவைகளிலிருந்து முற்றிலுமாக எங்களை சுத்திகரியும் என்றும் கேட்கிறோம்.

“பரிசுத்தமாகுதலை பூரணப்படுத்துதல்”

மாம்சமும் ஆவியும், சரீரமும் சிந்தையும் இப்படிப்பட்ட ஒரு சுத்திகரித்தல், பரிசுத்தமாகுதலை ஒரு பூரணப்படுத்துவதாக அமைகிறது. பரிசுத்தமாகுதல் என்பது ஒரு கணநேரத்தில் அடையக்கூடியது அல்ல, படிப்படியாக அடைந்து பூரணப்படுதல் ஆகும் என்பதே இதன் கருத்தாக இருக்கிறது. இந்த காரியத்தைக் குறித்த சரியான ஒரு பார்வை, நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட பயங்கரமான தவறுகளில் விழுவதிலிருந்து தடுக்கும். பரிசுத்தம் என்பது ஒரு தாயத்து அல்ல, நமது பைகளில் போட்டுக்கொள்வதற்கு, இது ஒரு ஆடையல்ல எப்போதாவது அணிந்து கொள்வதற்கு. பரிசுத்தம் என்பது உலோகத்துண்டு வெப்பநிலை மாற்றத்துக்கு கொண்டுவருவதற்கு ஒத்திருக்கிறது. அது ஒவ்வொரு இழையிலும் நுழைந்து பொதுவான குணலட்சணத்தை மாற்றுகிறது. அதன் செல்வாக்கிலிருந்து மறுபடிமடைகிறது. ஆம், கிறிஸ்துவினுடைய நீதியின் வஸ்திரத்தின் மூலம் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் பரிசுத்தராகக் கருதப்படுகிறார்கள். நீதியின் வஸ்திரம், முதலில் நாம் பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்பி, இரட்சகரை ஏற்றுக்கொண்டு தேவனிடத்தில் நம்மை அர்ப்பணம் பண்ணும் போது நமக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது போதுமானதல்ல. நாம் அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறதுபோல, அல்லது அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல, சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலைகளும் அனுமதிக்கிறதற்கு ஏற்ப, நமது குணலட்சணத்திற்குள் நாம் கிரியை செய்து, பரிசுத்த சித்தமும் அதோடு கடடாயம் இணைந்திருக்க வேண்டிய பரிசுத்த நடக்கையும் நம்மில் கிரியை செய்ய கர்த்தரை அனுமதிக்கவேண்டும்.

ஆனால் எப்படி இந்த பரிசுத்தம் நம்மில் பூரணப்படுகிறது? தேவன் தம்முடைய சித்தத்தின் படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் நம்மில் எப்படி உண்டாக்குகிறார்? இந்த கேள்விக்கு நமது தலைப்பு வசனமே பதில் கூறுகிறது. வாக்குத்தத்தத்தை நமக்கு கொடுப்பது தேவன் செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது என்று அந்த வசனம் நமக்கு உறுதியளிக்கிறது. மேலும் இந்த வாக்குத்தத்தங்கள், நல்ல மனோபாவத்தில் இருப்பவர்களுக்கான ஊக்கத்தையும் அமைக்கிறது. தற்கால மற்றும் எதிர்கால ஆசீர்வாதத்திற்கான

தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்கள் இன்றி யார் தனது சொந்த பலவீனத்திற்கெதிராக போரிடுவார்கள்? உலகம் மற்றும் எதிராளியின் தாக்குதல்களை விடாமுயற்சியுடன் யார் எதிர்ப்பார்கள்? இன்னும் ராஜாவுக்கு ஊழியம் பண்ணவும், பாவத்துக்கு விரோதமாக போராடவும், நீதியின் பக்கம் இருக்கிற அனைவருக்கும் உதவவும் ஊக்கமளித்து சக்தியூட்டவும் மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள் இல்லாதிருந்தால், யார் தன்னுடைய வாழ்க்கையையும், தனது அனைத்து இயற்கையின் சுதந்திரங்களையும் கர்த்தருக்காகவும் அவரது நிமித்தமும் விருப்பத்துடன் பலியிடுவார்கள்? அப்படியிருந்தால், மிகவும் சொற்பமானவர்களே இருப்பார்கள். ஆகையால் நமது தலைப்பு வசனம், “இப்படிப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறபடியினால், பிரியமானவர்களே, நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோமாக” முதலானவைகளை கூறுகிறது. பரிசுத்த பவுலால் குறிப்பிடப்பட்டதுபோல வாக்குத்தத்தங்களானது உண்மையிலேயே நமது சுத்திகரித்தலுக்கும், நமது இரட்சிப்புக்கும் தேவனுடைய பெலனாக இருக்கிறது. (ரோமர் 1:16)

“மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள்”

என்ன வாக்குத்தத்தை அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார் என்று காணும்படி அதன் சந்தர்ப்பத்தை நாம் பார்க்கும்போது, அதற்கு முந்திய வசனங்களில் அவர் அறிவிக்கிறதாவது: “ஆனபடியால் நீங்கள் அவர்கள் நடுவிலிருந்து புறப்பட்டுப் பிரிந்துபோய், அசுத்தமானதை தொடாதிருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அப்பொழுது நான் உங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, உங்களுக்கு பிதாவாயிருப்பேன், நீங்கள் எனக்குக் குமாரரும் குமாரத்திகளுமாயிருப்பீர்கள் என்று சர்வவல்லமையுள்ள கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” (2 கொரிந்தியர் 6:17,18) என்ன அற்புதமான வாக்குத்தத்தம்! எப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனை! இயற்கையிலேயே அசுசியும் அபூரணமும் உடையவர்களாயிருக்கும் நாம், நமது வல்லமையுள்ள சிருஷ்டிகரை கவனித்தால் மட்டும் போதாது, நாம் அவரது பிள்ளைகளாகும்படி அழைக்கப்பட்டு, நமக்கான அவரது பெற்றோருக்குரிய அன்புக்கான உறுதிமொழியைப் பெற வேண்டும். “தகப்பன் தன் பிள்ளைகளுக்கு இரங்குகிறது போல, கர்த்தர் தமக்குப் பயந்தவர்களுக்கு இரங்குகிறார்.” எவ்வளவு ஆச்சரியமாக இது காணப்படுகிறது! அப்போஸ்தலர் வேறொரு இடத்தில் அறிவிக்கிறது போல் இது காரியத்தின் முடிவல்ல, வெறும் ஆரம்பந்தான். ஏனெனில் அவர் சொல்லுகிறதாவது: “நாம் பிள்ளைகளானால் சுதந்தரருமாமே; தேவனுடைய சுதந்தரரும், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரருமாமே; கிறிஸ்துவுடனே கூட நாம் மகிமைப்படும்படிக்கு அவருடனே கூடப் பாடுபட்டால் அப்படியாகும்.” (ரோமர் 8:17)

ஆம், தேவனுடைய பிள்ளைகள், தேவனுடைய குமாரர்கள் என்ற வார்த்தை குறிப்பாக உணர்த்துவது இந்த கருத்தைத்தான். தற்போது மனிதர்களிடையே தெரிந்துகொள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியும், ராஜ்யத்தில் அவரது உடனிருப்பவர்களுமாகிய சிறுமந்தைக்கே பிதாவின் ஆசீர்வாதங்களும், ஆஸ்திகளும்

நமது கர்த்தராகிய இயேசு மூலம் நீட்டிக்கப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. இவர்கள் உடனே தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை, ஆனால் அது பயிற்சி காலமாக இருக்கும். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “நாம் இப்போது தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம், இனி எவ்விதமாயிருப்போம் என்று இன்னும் வெளிப்படவில்லை.” நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால், தற்கால வாழ்க்கையில் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக, அவருடைய வசனங்களின் மூலமாக அவரது குணலட்சணத்தை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தோஷத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். தேவனுடைய வார்த்தைகளை நாம் அறிந்துகொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம், ஆனால் உலகமோ அதை அறிந்துகொள்ளவில்லை. தெய்வீக மேற்பார்வை நமக்கு உறுதி பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிறு காரியம் நடக்கும்படி இந்த பிள்ளைகளுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டாலும் அது அவர்களது நன்மைக்காக என்பதை பிதா காண்கிறார். அவர்கள் சீக்கிரத்தில் இரட்சகரின் மணவாட்டியாக, முழுமையான, பூரணமான, நிறைவான அர்த்தத்தின்படி அவரது மகிமையில் பங்கு பெறுவதற்கு அவர்கள் தங்களது அன்பையும், தங்களது பக்தி, பிதாவுடனும் இரட்சகருடனுமான ஒருமைப்பாட்டின் ஆவியையும் காண்பிக்க வேண்டும்.

இந்த கிருபைகளை அவர்கள் பெற்றிருப்பதை மெய்ப்பிக்கவே, இந்த அர்ப்பணம் செய்துகொண்டவர்கள் கொஞ்ச காலத்திற்கு தீமை மற்றும் சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளுக்கிடையே விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது அவர்கள் தங்களது நீதியின் மேலுள்ள அன்பையும், அக்கிரமத்திற்கு தங்களது எதிர்ப்பையும், தேவனிடத்தில் அன்பையும், விசுவாசத்தையும், தெய்வீக ஏற்பாட்டில் பிரியம் உள்ள அனைவர் மேலும் தங்களது அன்பை நிரூபிக்கவும் ஆகும். இந்த சோதனைகளில் அவர்கள் முழுவதும் நின்றால், உலகம், மாம்சம் மற்றும் எதிரியானவனின் எதிர்ப்பை பொறுமையோடே சகித்தார்கள் என்று பொருள்படும். மேலும் இந்த அனுபவங்களினால் அதற்கேற்றாற்போல அவர்கள் பலப்படுத்தப்படுவார்கள். இந்த வகுப்பாருக்குத்தான் அப்போஸ்தலர், “அவரோடு கூட பாடுகளை சகித்தோமானால் அவரோடேகூட ஆளுகையும் செய்வோம்” என்று கூறுகிறார். அவர் நன்மை செய்து பாடுபட்டதுபோல நாமும் பாடுபடவேண்டும். ஏனெனில் அண்டை வீட்டாரும், நண்பர்களும் எது சரியானது, எது சரியான மார்க்கம் என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். பிதாவானவர் அன்பில்லாதவர்களிடத்தில் மிகவும் நல்லவராகவும் தவறு செய்பவர்களிடத்தில் மிகவும் நீதியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார் என்பதை அறிந்து, என்னவிதமான பாத்திரத்தை நம்மேல் அவர் ஊற்றினாலும், நாம் சந்தோஷமாகவும் களிப்புடனும் பாடுபடவேண்டும்.

“பிரியமானவர்களே, மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான எல்லா அசுசியும் நீங்க, நம்மை சுத்திகரித்துக் கொண்டு, பரிசுத்தமாகுதலைத் தேவபயத்தோடே பூரணப்படுத்தக்கூடவோம்.” அப்போஸ்தலர் பேதுரு கூறுவது போல், “இவைகளைச் செய்தால் நாம் ஒருக்காலும் இடறி விழுவதில்லை. இவ்விதமாய், நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய ராஜ்யத்துக்கு உட்படும் பிரவேசம் நமக்கு பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படும்.” (2பேதுரு 1:10,11)